

Szegedi Ítélőtábla
Bf.I.383/2011/4.

A Szegedi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2012. január 17. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

A testi sértés büntettének kísérlete miatt a **vádlt** ellen indított büntetőügyben a **Csongrád Megyei Bíróság** 2011. július 4. napján kihirdetett **3.B.427/2011/6.** számú ítéletét **h e l y b e n h a g y j a .**

Kötelezi a vádlottat a fellebbezési eljárás során felmerült 3.000.- (háromezer) forint bűnügyi költség megfizetésére külön felhívásra az állam javára.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete miatt 2 év börtönre ítélte, melynek végrehajtását 4 évre felfüggesztette. A Csongrád Megyei Bíróság Gazdasági Hivatala által Bjk.229/2011/1. tételszám alatt kezelt jégcsákányt elkobozta. Kötelezte a vádlottat 119.293.- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás alkalmazása érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.307/2011/1-II. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartva, az első fokú ítélet megváltoztatását indítványozta szintén akként, hogy az ítélőtábla mellőze a büntetés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést, egyebekben az ítélet egyéb rendelkezéseit hagyja helyben. Eljárási szabálysértésként észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyaláson - az ügyészi indítványban írtaktól eltérően helyesen - felolvasta és bizonyítékként értékelte **(szakértő neve)** igazságügyi orvosszakértő véleményét, mert megítélése szerint, **(szakértő neve)** az eljárásból kizárt szakértő volt, mivel a Csongrád Megyei Rendőr-

főkapitányság állományába tartozik. Észrevételezte még a bűnösségi körülményeket is akként, hogy mivel a vádlott büntetőjogi felelősségét nem ismerte be, a megbánó magatartását csak kisebb súllyal lehetett volna értékelni és nem enyhítő körülmény álláspontja szerint a sértetti közrehatás, mert nincs tényállási alapja, a testi épség elleni bűncselekmények elszaporodottsága, az elkövetés durva, kitartó módja és az elkövetés eszközének különösen veszélyes jellege viszont további súlyosító körülmények.

A fellebbezési nyilvános ülésen a vádlottal szemben közügyektől eltiltás alkalmazását is indítványozta.

Az ítéletábra az ügyészi fellebbezést alaptalannak találta, az észrevételeket az eljárási szabálysértést illetően nem, a továbbiakban kis részben osztotta.

Kétségtelen tény, hogy **(szakértő neve)** igazságügyi orvosszakértő a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság állományához tartozik. Az ügyben a nyomozás során orvosszakértőként, 2010. szeptember 10. napján a Hódmezővásárhelyi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya rendelte ki és a szakvéleményt 2010. szeptember 16. napján készítette el. Az ekkor hatályos Be. 103. § (1) bekezdés b) pontja szerint szakértőként nem járhatott el, aki az ügyben mint bíró, ügyész vagy nyomozó hatóság tagja járt vagy jár el, ezek hozzátartozója, valamint az ügyben eljáró vagy eljáró bírósággal, ügyészséggel, nyomozó hatósággal alkalmazotti vagy szolgálati viszonyban lévő személy. E kizáró rendelkezést a Legfelsőbb Bíróság a 72. számú BKv.-ben szűkítő értelmezéssel tartotta követendőnek akként, hogy nem kizárt a helyi nyomozó hatóság által nyomozott ügyben annak a személynek a szakértőkénti alkalmazása sem, aki azzal a rendőr-főkapitánysággal áll alkalmazotti vagy szolgálati viszonyban, amelynek az illetékességi területéhez a nyomozást végző rendőrkapitányság tartozik. Mindezekből következően, a nyomozás során az ügyben **(szakértő neve)** igazságügyi orvosszakértő nem volt kizárt, eljárhatott.

Az elsőfokú bíróság az ügyben 2011. július 4. napjára kitűzött tárgyalásra megidézte **(szakértő neve)** igazságügyi orvosszakértőt, de nem jelent meg, majd a nyomozás során írásban benyújtott szakvéleményét felolvasta. Időközben, 2011. január 1. napjától a Be.-nek a szakértők kizárására vonatkozó 103. § (1) bekezdésének b) pontja akként módosult, és jelenleg is így van hatályban, hogy szakértőként nem járhat el, aki az ügyben mint bíró, ügyész vagy nyomozó hatóság tagja járt vagy jár el, valamint ezek hozzátartozója. Tehát, már nem zárja ki a szakértőt pusztán azon az alapon, hogy az ügyben eljáró nyomozó hatósággal alkalmazotti vagy szolgálati viszonyban van. De, mivel **(szakértő neve)** igazságügyi orvosszakértő az ügyben mint a nyomozó hatóság tagja nem járt el, így szakértőként 2011. július 4. napján is eljárhatott. Ezért, nem sértett eljárási szabályt az elsőfokú bíróság, amikor ezen a napon, az

egyébként nem kizárt szakértőként adott szakvéleményét felolvasta és akkor sem, amikor ugyanezen a napon hozott ítéletében azt bizonyítékként értékelte.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt, a tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az iratok egybehangzó adataira figyelemmel az alábbiak szerint kiegészítette:

a vádlott magas vérnyomás és klausztrofóbia betegségekben szenved és gerinctörés miatt rokkant.

A sértett a cselekmény miatt a vádlottnak megbocsátott.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, azt az ítéletábra a fenti kiegészítésekkel határozatának alapjául elfogadta.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a lehetséges és szükséges körben lefolytatta, részletesen számot adott arról, hogy milyen bizonyítékokat fogadott el, illetőleg milyen tényekből következtetett a vádlott bűnösségére. Okfejtése logikus és mindenben megfelel az iratokban rögzítetteknek.

A megalapozott tényállásból helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és cselekményét a törvénynek megfelelően minősítette.

Az elkövetési körülmények és a sértett nyakát ért sérülés jellemzői alapján - mely esetben 1 cm-rel mélyebben már a nyaki vizér is elérhető volt, és hat öltéssel kellett összevarrni - helyesen vont le az elsőfokú bíróság azt a következtetést, a vádlott belenyugodott abba, hogy a sértettnek akár életveszélyes sérülése is keletkezhet, melyben így, az eshetőleges szándéka állapítható meg.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket túlnyomó részt helyesen vette számba és értékelte. Az ítéletábra ezek körét csupán annyiban egészíti ki, további súlyosító körülmény a testi épség elleni bűncselekmények elszaporodottsága.

Az ügyésznek a bűnösségi körülményekre vonatkozó további, azon észrevételét, hogy enyhítő körülményként mellőzze a sértetti közrehatást azért nem osztotta, mert a tényállásból is kitűnően a vádlott ki akarta kerülni a konfliktushelyzetet, ezért ment ki az udvarra és ült be a gépkocsijába. Majd, a sértett kérésének eleget tett, a kislányt megnyugtatta, de ennek ellenére a sértett a sötétben, egy világító fejlámpával még egyszer utána ment, hogy beszéljék meg a történeteket. Ez a sértetti magatartás az ítéletábra álláspontja szerint is, a közrehatást kimerítette.

Erre is figyelemmel a további enyhítő körülményeket illetően, a vádlotti megbánó magatartást az ügyészi indítvánnyal szemben nem találta kisebb súllyal értékelhetőnek.

A súlyosító körülmények körében nem találta megállapíthatónak az elkövetés durva, kitartó módját, valamint az elkövetés eszközének különösen veszélyes jellegét. E körülményeket ugyanis cáfolja, hogy a vádlott az eszköznek nem a szűrő, hanem csak a kevésbé veszélyes, vágó részét használta és a vádlott, valamint a sértett szerint is, az ütések hadonászó, csapkodó mozdulatoktól érték a sértettet.

A vádlott terhére rótt bűncselekmény törvényi büntetési tétele 2-8 évig terjedő szabadságvesztés és a középértékként irányadó szabadságvesztés 5 év. A nagyszámú és nyomatékos enyhítő körülményre figyelemmel viszont az ítélőtábla is úgy látta, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott 2 év szabadságvesztés arányos. A vádlott több betegsége és az, hogy egy tartósan beteg kiskorú gyerek eltartásához is hozzájárul, olyan személyi körülmények, melyek mellett alaposan feltehető, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető. Ezért, végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése is törvényes. A cselekmény tárgyi súlyához mérten a hosszú időtartamban, 4 évben megállapított próbaidő is arányos és szükséges.

A fentiek miatt az ítélőtábla a büntetlen előéletű, a cselekmény elkövetésekor 50. életévét betöltött vádlottal szemben, az ügyészi indítvány ellenére, a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének mellőzését és közügyektől eltiltás kiszabását nem találta indokoltnak.

A kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezési eljárás során a kirendelt védő díjával 3.000.- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére a vádlottat a Be. 381. § (1) bekezdésére figyelemmel a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

Észlelte az ítélőtábla, hogy az elsőfokú bíróság szükségtelenül hívta fel a Btk.

Bf.I.383/2011/4.

83. § (3) bekezdését, melyet ezennel mellőzött.

Szeged, 2012. január 17.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke

Dr. Nikula Valéria s. k.
a tanács tagja, előadó

Sefta Márta dr. s. k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.383/2011/4. számú végzése és a Csongrád Megyei Bíróság 3.B.427/2011/6. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős és, fel nem függesztett részében, végrehajtható.

Szeged, 2012. január 17.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke